

ЗАПОРО́ЖЕЦЬ Петро (26. 08. 1895, містечко Ладизин, нині місто Вінн. обл. — 31. 10. 1963, м. Детройт, шт. Мічиган, США) — військовик, громадський діяч. Чоловік [Е. Запорожець](#). Хорунжий 1-го Сірого полку 1-ї Сірої дивізії, організатор Гайсин. охорон. сотні, яка воювала проти більшовиків і денікінців; повстан. отаман (1920). Емігрував до Румунії, звідти — до Чехо-

Словаччини. 1924 вступив на агроном.-лісовий факультет Укр. госп. академії у Подебрадах, 1929 здобув диплом інженера. Згодом виїхав до США. Працював на автомоб. ф-ці Г. Форда. Займав керівні посади у гетьман. русі, зокрема 1948-50 і 1959-63 — голова Укр. гетьман. організації Америки.

[Р. М. Коваль](#)

Бібліографічний опис:

Запорожець Петро / Р. М. Коваль // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15485>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).